Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Trăiască cea de a 9-a aniversare a Republicii Populare Romîne!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 279
Simbătă 29 decembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Ziarul „Agricultura Nouă" urează cititorilor, corespondenților și colaboratorilor săi un an nou fericit, plin de succese în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru belșug și pace

Inainte, spre noi victorii!

Incheind anul 1956, an de muncă rodnică, de înfăptuiri bogate, pășim în noul an plini de încredere în forțele și capacitatea noastră, însuflețiți de perspectivele mărețe ce se deschid patriei noastre prin îndeplinirea obiectivelor celui de al doilea plan cincinal.

Este o veche tradiție ca în prag de an nou să facem bilanțul înfăptuirilor din anul care s-a scurs și să ne făurim planuri pentru viitor.

Privind în urmă, spre anul care a trecut, poporul nostru se mîndrește cu realizările înfăptuite în primul an al celui de al doilea cincinal. Prin munca eroică a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității legate de popor, noi și însemnate realizări s-au adăugat victoriilor de pînă acum ale poporului pe drumul construirii socialismului. Prind viață sub ochii noștri prevederile celui de al doilea plan cincinal. Au intrat în funcțiune centrala electrică de termoficare din Moldova, prima fabrica de hîrtie cretonată din țara noastră, de la Ghimbav, primul agregat al laminorului de tablă subțire din Galați. Termocentrala de la Singiorgiu de Pădure produce energie electrică cu întreaga ei capacitate. S-au terminat lucrările de construcție a liniei de înaltă tensiune Paroșeni-Reșița, lucrări ce reprezintă prima parte a rețelei pentru electrificarea Banatului. Cu îndreptățită mîndrie patriotică am aflat din Hunedoara — această cetate a oțelului — vești care ne arată că la oțelăria Siemens Martin, care va produce anual 700.000 de tone de oțel, lucrările sînt într-un stadiu avansat.

Și asemenea succese, care vorbesc, toate, de avîntul creator al poporului nostru muncitor, sînt numeroase. Mii, zeci de mii de oameni, muncind pentru înflorirea patriei, pentru ridicarea propriei lor bunăstări, au luat-o mult înaintea timpului. Peste o sută de întreprinderi din regiunea Stalin au raportat cu mîndrie partidului și guvernului că încă din prima jumătate a lunii decembrie au început să dea produse în contul anului viitor. In contul anului viitor dau produse și muncitorii din sectoarele construcțiilor de mașini, motoare și piese de schimb, industria constructoare de mașini si utilaj agricol, industria constructoare de utilaj petrolifer și minier etc.

Cu aceeași mîndrie patriotică, cu aceeași bucurie a datoriei împlinite, întîmpină noul an și oamenii muncii de pe ogoare. Succesele obținute în agricultură în anul care s-a scurs demonstrează fără putință de tăgadă că, nu numai în condiții normale de climă, ci și în condiții vitrege, țăranii muncitori, stăpîni pe pămîntul pe care î muncesc și avînd la îndemînă știința agrotehnică, pot să obțină recolte bune.

Cei ce muncesc pe ogoare au avut de înfruntat în anul 1956 greutățile pricinuite de seceta îndelungată care a bîntuit în cea mai mare parte a țării. Răspunzînd chemării partidului și guvernului, țărănimea noastră muncitoare a depus însă eforturi mari și susținute, executînd o mare parte din lucrările agricole după indicațiile agronomilor. Ea a avut la îndemînă bogatul parc de mașini și tractoare pe care S.M.T.-urile l-au folosit mai productiv. Măsurile de cointeresare materială luate de partid și guvern în scopul creșterii producției agricole au stimulat puternic pe producătorii agricoli în lupta pentru recolte bogate. Mai mult ca oricînd, în cursul acestui an, formele de lucrare a pămîntului în tarlale întinse, cu ajutorul mijloacelor mecanizate și după regulile științifice, și-au dovedit superioritatea. In orice regiune a țării, gospodăriile colective și întovărășirile agricole au strîns, mai la toate culturile, recolte cu mult mai mari decît ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale din partea locului.

Viața a confirmat cu putere faptul că creșterea simțitoare și rapidă a producției agricole este strîns legată de transformarea socialistă a agriculturii. In anul care s-a scurs de la Congresul al doilea al partidului, care a subliniat necesitatea înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii, s-au obținut succese de seamă în această direcție. Numărul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole a crescut, de la 6.325, la peste 10.300, iar numărul familiilor de țărani muncitori cuprinse în aceste unități a crescut, de la 382.000, la peste 650.000. Peste 1.813.000 ha ocupă astăzi sectorul cooperatist în agricultura țării noastre. Țăranii muncitori din raioanele Negru Vodă și Hîrșova, regiunea Constanța, și Filimon Sîrbu, regiunea Galați, sînt cu toții astăzi colectiviști sau întovărășiți.

Creșterea considerabilă și rapidă a producției agricole, dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii, cooperativizarea într-un ritm mai accelerat a micilor gospodării țărănești au devenit cauza întregului popor. Partidul și guvernul nostru, avînd în centrul preocupărilor problema ridicării nivelului de trai al populației muncitoare, au luat o serie de măsuri și elaborează altele noi, menite să asigure o mobilizare masivă a tuturor forțelor în lupta pentru creșterea producției vegetale și animale.

Mai mult ca în anii trecuți, în anul 1957, țărănimea muncitoare va simți sprijinul puternic și multilateral din partea statului nostru. Lucrătorii ogoarelor pot fi siguri că, dacă în anul ce-l încheiem s-au înființat încă 16 S.M.T.-uri, dotate cu sute de tractoare, pe lîngă celelalte 221 de stațiuni, numărul acestora va continua să crească mereu. Așa a hotărît partidul, și muncitorii constructori de tractoare și de alte mașini agricole vor înfăptui cu succes sarcinile ce le sînt trasate.

O nouă promoție de absolvenți ai facultăților de agronomie și ai școlilor agricole vor porni spre sate să îndrume țărănimea muncitoare pentru aplicarea cuceririlor științei în practica agricolă. Alte mii de mecanizatori vor fi pregătiți pentru ca, împreună cu cei mai vechi, să pășească în primele rînduri ale luptei pentru sporirea producției agricole.

★

In pragul anului ce vine, oamenii muncii de la sate, ca buni gospodari, discută despre greutățile care mai trebuie biruite, despre metodele cele mai potrivite în lucrarea pămîntului, în creșterea animalelor și despre alte sarcini legate de ridicarea nivelului lor de trai. Noul an, 1957, găsește poporul nostru muncitor în fața unui eveniment deosebit de însemnat în viața politică a țării: alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Oamenii muncii de la orașe și sate cinstesc acest eveniment cu noi și însemnate realizări în producție și în activitatea obștească. Avîntul patriotic și entuziasmul cu care poporul nostru muncitor participă în producție și în activitatea obștească demonstrează cu putere încrederea și dragostea sa față de regimul democrat-popular, hotărîrea lui de a înfăptui neabătut politica partidului.

Avem prieteni puternici și de nădejde. Facem parte din comunitatea popoarelor libere, alături de Marea Uniunea Sovietică, China Populară și celelalte țări socialiste. Vrem să trăim în pace, pentru a ne putea făuri un trai îndestulat și fericit. Nici o forță din lume nu va fi în stare să ne oprească din drumul pe care ni l-am ales.

Trăgînd învățămintele necesare din experiența de pînă acum și cunoscîndu-ne puterea de muncă, avem convingerea fermă că visurile noastre, oricît ar părea de îndrăznețe, pot fi pe deplin realizate. Sîntem oameni liberi, într-o țară puternică și bogată, stăpînă pe soarta ei, și depinde numai de noi, de munca noastră, să izbutim.

Strîns uniți în jurul partidului nostru drag, încrezători în forțele noastre, să pășim în noul an cu hotărîrea neclintită de a munci cu toată puterea pentru înflorirea patriei noastre scumpe, pentru apărarea cuceririlor de pînă acum, pentru victoria planurilor noastre de viitor.

Tovarășul Ion

Nu mai sînt boierii la putere,
Nici rege, de import, pe tron.
S-a luminat tovarășul Ion,
Țăran trudit, fără avere.

Nu mai trec pe ulițe jandarii, —
Perceptori, primari și portărei,
Care mai de care mai mișei,
Să-i aștepte cei săraci cu parii.

Omul nu-și mai vinde de cu iarnă
Zilele de vară, pe mălai.
Sărăcia nu se ține scai
Cînd tractorul ară în poiană...

Vrăjile și babele cu leacuri,
Ce-au domnit în sate pînă ieri,
Mai bocesc încă după boieri,
După negre și-ngropate veacuri...

Rezimat pe prispă, după casă,
Putrezește plugul cel de lemn...
Parc-aud în urma lui îndemn
De țăran cu vorba mînioasă...

Alte glasuri se aud prin sate
De țărani cinstiți și muncitori.
Iar Ion e prins ca de sudori
Cînd îi spune unul: — Deputate...

— Pornim la treabă, oameni buni!
Aceasta i-a fost cuvîntarea,
Dar glasul lui era ca marea
Trezită parcă de adînci furtuni...

Lanurile-n pîrg, cu spice grele,
Strîng căldura soarelui în bob;
Din cîntarea ciocîrliei sorb
Ca din roua nopților cu stele.

Nu mai sînt boierii la putere,
Nici rege, de import, pe tron.
S-a luminat tovarășul Ion,
Țăran trudit fără avere.

DUMITRU CORBEA

IN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Roade ale întrecerii socialiste

La G.A.S. Cărbunești regiunea Craiova, au fost create anul acesta condiții optime în vederea reparațiilor de iarnă. In acest scop, s-a construit o hală cu trei ateliere de fierărie, montat mașini și tîmplărie și s-au amenajat două ateliere de mașini-unelte și montat tractoare. De asemenea, s-a construit un local nou, în care funcționează acum uzina electrică a gospodăriei.

In întrecerea socialistă pornită în cinstea aniversării republicii, muncitorii și tehnicienii acestei gospodării și-au luat angajamentul ca pînă la 15 ianuarie 1957 să termine în întregime repararea tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole necesare campaniei de primăvară. Pînă acum cîteva zile, au și fost reparate două tractoare K.D.-35, 5 pluguri de tractor, 10 grape și 2 motopompe necesare stropirii pomilor fructiferi.

Zile de muncă-record

Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, hotărîți să întîmpine ziua de 30 Decembrie cu noi realizări în producție, au organizat 3 zile de muncă record la reparații.

Lucrul fiind bine organizat în cadrul celor 16 posturi specializate pe ansamble, iar piesele de schimb și materialele necesare fiind asigurate din timp, în zilele de 20, 21 și 22 decembrie — zile de muncă record — mecanizatorii au putut desfășura întrecerea socialistă cu avînt sporit. Mecanicul controlor Dumitru Coman I și șeful de atelier Sergiu Donțov nu au avut în aceste zile clipe de răgaz: în permanență, ei au fost chemați la diferite posturi de lucru, pentru a constata, controla și recepționa organele și ansamblele de mașină reparate de către echipele respective. Piesele care nu erau prea uzate, printre care axe de plug, diferite bucșe, supape, chiulase etc., au fost recondiționate.

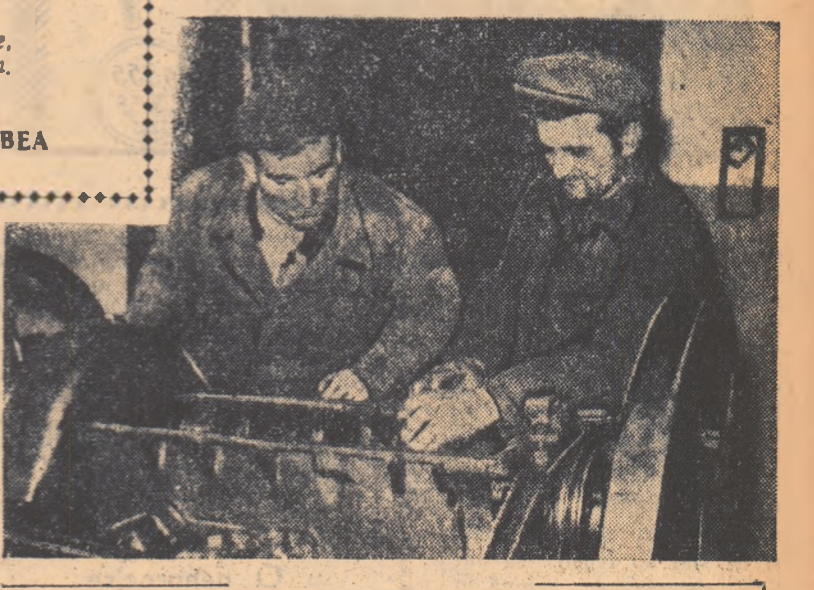
Rezultatele muncii în zilele-record au fost deosebit de bune. In seara zilei de 22 decembrie, cu o săptămînă înaintea marii sărbători, erau reparate, rodate și recepționate 21 de tractoare din cele 72, 40 de pluguri din 78, 10 semănători din 36, două cultivatoare, 8 discuitoare, 7 remorci-cisterne și 40 de grape diferite.

O nouă cooperativă agricolă

O cooperativă agricolă de producție a luat ființă zilele trecute în comuna Independenta din raionul Galați. Cele 15 familii de țărani muncitori care s-au hotărît să pornească pe noul drum au adus în cooperativă 37,59 ha de teren, 6 căruțe, 10 boi, 5 pluguri și altele.

Printre primii înscriși în cooperativa de producție agricolă au fost țăranii muncitori Ion Barac, Dumitru Frunză și Ștefan Angheluță. Ca președinte al cooperativei a fost ales țăranul muncitor Vasile C. Dumitrache.

Lucrează de zor la reparații

In aceste zile mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Costești, regiunea Pitești, lucrează de zor la reparatul tractoarelor.

In fotografie: mecanicii Ion FRĂȚESCU și Oprea CIOCAN verifică un vilbrochen de motor K.D.—35. Foto: N. SCARLET

O nouă și importantă victorie pe frontul transformării socialiste a agriculturii

Al treilea raion pe țară complet cooperativizat

22 decembrie 1956. In această zi s-a petrecut unul dintre cele mai importante evenimente din istoria raionului Filimon Sîrbu, regiunea Galați. Ultimele familii de țărani muncitori din comunele Ulmu și Robeasca au pășit de bună voie pe calea agriculturii socialiste. Raionul Filimon Sîrbu este acum al treilea raion din țară în întregime cooperativizat.

In anul 1956, în acest raion au fost înființate 25 de gospodării colective și 20 întovărășiri agricole, în care au intrat 6.395 de familii cu 21.308 ha. Raionul are acum 55 de gospodării colective și 71 de întovărășiri agricole, care cuprind 18.000 de familii cu 76.700 ha. Satele Oprișenești, Horia și Bratesu Vechi sînt complet colectivizate.

Roadele muncii în transformarea socialistă a agriculturii în raionul Filimon Sîrbu nu sînt întîmplătoare. Ele sînt rezultatele unei munci perseverente desfășurate de către organele de partid, de stat și agricole. Acestea au știut să mobilizeze în jurul lor un mare număr de agitatori, care să ducă munca de lămurire a țărănimii muncitoare spre a o convinge să pășească cu încredere pe drumul bunăstării.

Insușindu-și în mod creator învățămintele desprinse din documentele celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, organele de partid, de stat și agricole au acordat atenția cuvenită problemei esențiale în opera de transformare socialistă a agriculturii — întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, pentru ca acestea să devină exemple demne de urmat pentru țăranii muncitori.

In acest scop, fiecare membru al comitetului executiv al sfatului popular raional, fiecare inginer și tehnician agronom de la secția agricolă a primit sarcina de a sprijini dezvoltarea multilaterală a una sau două gospodării colective. Rezultatele acestei munci concrete n-au întîrziat să se arate. Gospodăriile colective din raionul Filimon Sîrbu și-au dezvoltat multilateral producția pe baza condițiilor economice și naturale specifice. Numeroase gospodării colective și-au extins suprafețele cultivate cu legume și zarzavaturi, cu plante tehnice, și-au mărit sectorul zootehnic, ceea ce le-a adus mari venituri bănești. Tînăra gospodărie colectivă din comuna Ibrianu (înființată în noiembrie 1955), de pildă, a realizat anul acesta numai din valorificarea produselor legumicole și tehnice peste 500.000 lei, fapt care a permis să împartă cîte 11,50 lei la zi-muncă. Creșterea numărului taurinelor de la 1247 de capete, cîte au fost la sfîrșitul anului trecut, la 1.614 pînă la 1 octombrie a.c., al ovinelor, de la 8.800, la 15.182, sau al porcinelor, de la 458, la 1.158, este de asemenea grăitoare în ceea ce privește dezvoltarea economică a gospodăriilor colective din raionul Filimon Sîrbu.

Succesele dobîndite de gospodăriile colective existente au constituit pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale cel mai puternic argument și îndemn, demonstrîndu-le prin fapte ce foloase pot avea dacă intră în marea gospodărie agricolă socialistă.

Metodele muncii politice pentru transformarea socialistă a agriculturii în raionul Filimon Sîrbu au fost variate, dar accentul principal s-a pus pe munca de lămurire dusă de la om la om. Roadele acestei metode s-au dovedit a fi cu atît mai bune, cu cît organizațiile de partid și organele de stat au atras în această muncă deputați, comisii de femei, învățători, salariați din diferite instituții și întreprinderi, colectiviștii și întovărășiții fruntași. Au fost de asemenea larg popularizate veniturile colectiviștilor și ale întovărășiților fruntași, făcîndu-se întotdeauna comparație cu cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale. In acest scop, au fost folosite panourile, conferințele ținute la căminele culturale, stațiile de radioamplificare, presa etc.

Un rol important în munca de lămurire dusă de la om la om l-a avut felul cum au fost folosiți colectiviștii în colectivele de agitatori. Agitatorii colectiviști au dus munca de lămurire cu țăranii muncitori ale căror gospodării aveau aceeași putere economică pe care au avut-o și gospodăriile lor înainte de a intra în colectivă. Colectivistul agitator Gh. Fliter, din satul Berlescu, a avut la intrare în gospodărie 7,5 ha, 2 boi, căruță și alte unelte agricole. El a fost îndrumat să lămurească pe țăranul mijlocaș Panait Vizireanu, gospodar cu 8 hectare de teren, 2 boi, căruță etc. Făcîndu-i diferite calcule asupra celor realizate de unul și de altul, colectivistul Fliter l-a convins pe Vizireanu să intre în gospodăria colectivă. In felul acesta, au fost lămuriți de către agitatorul Fliter și alți 14 țărani muncitori mijlocași.

Un sprijin de seamă în munca de cooperativizare l-a adus felul nou de organizare a vizitelor țăranilor muncitori la gospodăriile colective fruntașe. In anii trecuți, aceste vizite erau organizate în grupuri mari și nu erau temeinic pregătite. Mulți țărani muncitori plecau în vizite la gospodăriile colective, fie să-și vadă rudele din satul respectiv, fie pur și simplu să se plimbe cu mașina. Acum, însă, vizitele au fost organizate după un alt criteriu. Ele s-au făcut în grupuri mici și îndeosebi cu acei țărani muncitori care înclinau spre sectorul socialist. Mai mult, bărbații au fost trimiși să viziteze o gospodărie colectivă, iar soțiile lor, alta. Cu acest prilej, țăranii muncitori erau îndemnați să viziteze, la libera alegere, casele colectiviștilor. La înapoierea în sat, se organizau apoi discuții despre cele văzute. La discuții participau și țărani muncitori ce nu fuseseră în vizită.

Introducerea, cu ani în urmă, a tarlalizării în întregime a terenurilor agricole a contribuit de asemenea la grăbirea transformării socialiste a agriculturii în raionul Filimon Sîrbu. Tarlalizarea a înlesnit țăranilor muncitori să aplice pe o scară tot mai largă, chiar în condițiile muncii individuale, regulile agrotehnice, să folosească mai din plin ajutorul dat de S.M.T. Faptul că în acest fel au fost obținute mari sporuri de recoltă la hectar a dovedit încă o dată țăranilor muncitori că numai muncind pe tarlale întinse, cu ajutorul mijloacelor mecanizate și după cele mai avansate reguli agrotehnice pot obține recolte mari la hectar. Tarlalizarea a ușurat de asemenea și munca de comasare a terenurilor.

Executînd lucrări de bună calitate și la timp, pe ogoarele unităților socialiste, ducînd o intensă și neîntreruptă muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori din satele unde au lucrat, mecanizatorii celor 4 S.M.T.-uri din raion au adus și ei o contribuție de seamă la cooperativizarea agriculturii.

Organele de partid, de stat și agricole din raionul Filimon Sîrbu cinstesc cea de a noua aniversare a Republicii Populare Romîne prin cooperativizarea completă a agriculturii în raionul lor. Ele își îndreaptă acum eforturile spre continua consolidare a succeselor obținute, spre întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, astfel încît angajamentul de a sărbători cea de a zecea aniversare a Republicii Populare Romîne cu întreg raionul colectivizat să fie fapt împlinit înainte de 30 decembrie 1957.

V. CAZACU

Un institut de cercetări pentru cultura porumbului

Partidul și guvernul acordă o mare însemnătate sporirii producției de porumb. Intrucît cercetările științifice și practica din ultimii ani au dovedit că folosirea seminței hibride și a unor noi metode agrotehnice aduc mari sporuri de recoltă, în prezent se fac pregătiri pentru crearea condițiilor necesare dezvoltării cercetărilor științifice și organizării pe scară largă a producției de sămînța hibridă de porumb.

In acest scop, la începutul anului 1957, va lua ființă la Fundulea, raionul Băneasa, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului în Republica Populară Romînă, institut departamental al Ministerului Agriculturii. Acestui institut, care va avea stațiuni experimentale în diferite zone naturale din țară, îi revine sarcina de a crea linii consangvinizate din soiurile și populațiile locale și de a produce hibrizi simpli și dubli de porumb de mare productivitate și calitate superioară care să fie timpurii, rezistenți la cădere, secetă, temperaturi scăzute, boli și insecte dăunătoare și care să corespundă diferitelor zone naturale de cultură a porumbului din țara noastră.

Institutul se va ocupa de îndrumarea și controlul producerii seminței hibride de porumb în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, de experimentarea hibrizilor de porumb în vederea raionării, elaborarea agrotehnicii porumbului pentru obținerea de recolte bogate, crearea de hibrizi pentru cultura irigată și elaborarea agrotehnicii pentru cultura de porumb irigată, îmbunătățirea continuă a sistemei de mașini pentru cultura porumbului, studierea aspectului economic al culturii porumbului pentru a introduce în practică numai metodele eficace din punct de vedere economic.

Infăptuiri cu care ne mîndrim

In semn de recunoștință

Parcă ar fi fost ieri... Atît de puternic îmi stăruie încă în amintire primii pași, de la început încrezători și nesovăitori, pe care i-am făcut ca să ajung inginer agronom.

Era în toamna anului 1948. Simțeam suflul nou, dătător de speranță, al acestui an, mai ales că și pentru noi studenții el a avut o semnificație deosebită: reforma învățămîntului și acordarea de burse în casă și masă tuturor celor cu posibilități materiale reduse.

Ca fecior de țăran sărac de prin părțile Regiunii Autonome Maghiare de astăzi, am simțit de la început grija și sprijinul statului democrat-popular. Mai mult decît alții chiar, deoarece, după ce am terminat doi ani la Facultatea de agrotehnică din Cluj, am fost trimis să-mi continui studiile în Uniunea Sovietică.

Trei ani am stat în ținutul Krasnodarului ca student al Institutului agronomic al Cubanului. Cu mine, la același institut, mai erau nouă romîni: Mihai Stănculescu, Marian Băieșan, Vasile Popa și alții. Am avut la îndemînă profesori renumiți, laboratoare, cîmpuri experimentale, biblioteci, condiții de cazare și hrană dintre cele mai bune, ca să ne însușim temeinic știința agrotehnică înaintată. In ceea ce privește practica, doi ani am făcut-o la colhozul „Kirov", care avea 22.000 ha de teren arabil, iar al treilea an, la S.M.T. Labinsk. Și am avut aici ce învăța. De pildă, am fost martorul întrecerii între renumitul brigadier Șaski, de la S.M.T. Mihalovskaia, raionul Kurgan, și brigadierul Asoski, de la S.M.T. Labinsk, întrecere care a constituit pentru mine o adevărată școală a ceea ce înseamnă grija pentru utilaj, organizarea muncii, folosirea metodelor înaintate de lucru, a cuplurilor și agregatelor de mașini etc.

Au trecut anii, și iată-mă, în anul 1954, întors în țară: tînăr inginer agronom, cu dorința fierbinte de a aplica în practică cele învățate. Și funcția de șef al secției agricole raionale Urziceni, pe care am primit-o, mi-a dat acest prilej. Ca unul ce văzusem bogatele colhozuri ale Cubanului, era firesc să acord o deosebită atenție sarcinilor legate de transformarea socialistă a agriculturii. In acest scop, am mobilizat cadrele agricole din raion pentru a participa activ, alături de activiștii de partid și de stat, la munca politică și organizatorică pentru lărgirea sectorului socialist în satele raionului. Eforturile noastre comune au dat bune rezultate. Astăzi avem în raion 15 gospodării colective, 63 de întovărășiri agricole, o cooperativă agricolă cu rentă și cîteva zeci de asociații simple pentru cultivarea plantelor tehnice. O luptă permanentă s-a dus în acești ani pentru combaterea rărițatului, mușuroitului și însămînțării tîrzii a porumbului. Prin culturi comparative, noi am reușit să-i dezbărăm pe mulți producători agricoli de aceste obiceiuri dăunătoare. Dovada? In anii 1955 și 1956, producțiile medii pe raion la porumb au ajuns la 2.000 — 2.500 kg de boabe la ha. Cu un deosebit succes au fost antrenați cultivatorii de sfeclă de zahăr în acțiunea de combatere a dăunătorilor, care în anul 1954 făcuseră ravagii pe 1.200 ha. Ca urmare, în anul 1955, atacul acestor dăunători nu a mai fost semnalat decît pe 15 ha. S-ar mai putea vorbi și de rezultatele bune obținute prin organizarea conveierului verde în comunele Gîrbovi, Cocora și altele, despre proiectele organizării în anul viitor a unor tabere de vară pentru vite, de introducerea în cultură a noi plante, cum ar fi alunele de pămînt, tutunul, orezul, căpșunile și cîte altele.

Statul democrat-popular m-a ajutat părintește să-mi împlinesc visul, adică să devin agronom. Se cuvine să-i răspund prin fapte, îndeplinindu-mi cît mai bine misiunea ce mi s-a încredințat. Atît în timpul studiilor, cît și în munca de pînă acum, m-am convins de un mare adevăr: că orice învățătură, oricît de înaltă ar fi ea, n-are nici o valoare dacă nu este aplicată în practică, dacă nu este pusă în slujba omului. Totdeauna mă voi călăuzi în activitate de acest principiu.

Inginer agr. **DANILA BIPAN**
șeful secției agricole raionale Urziceni

In anii puterii populare, au fost dobîndite succese deosebit de importante și în domeniul mecanizării agriculturii. Trimiterea a mii de tractoare, batoze, combine, secerători-legători etc. pe ogoarele patriei noastre sînt o dovadă grăitoare a grijii și preocupării statului nostru democrat-popular pentru progresul tehnic al agriculturii, pentru creșterea producției agricole și transformarea socialistă a satului.

Intre anii 1949—1956 stațiunile de mașini și tractoare au crescut de la 102 la 237, și au fost înzestrate cu peste 13.900 de tractoare (calculate în unități convenționale) și cu numeroase mașini perfecționate și unelte agricole. Ca urmare, capacitatea de producție a S.M.T.-urilor s-a mărit considerabil, iar volumul lucrărilor agricole executate mecanizat a crescut de 8 ori față de anul 1949.

Stăpîni sîntem noi, nu boierii

Deunăzi, spre seară, ne găseam la sfatul popular al comunei noastre împreună cu mai mulți consăteni. Unii veniseră cu diferite treburi. Alții, doar așa, să mai schimbe din o vorbă sau să afle vești noi de prin gazete.

Și așa, din vorbă în vorbă, am ajuns să discutăm în seara aceea despre diferite treburi ale satului. Cînd am plecat de la sfat, era aproape de miezul nopții. In drum spre casă, trecînd pe la sediul gospodăriei colective, unde altădată se găseau acareturile moșierței Elena Ioanin, Ionoaia, cum îi ziceam noi, mi-am amintit de vremurile cînd pe aici stăpîneau și-și făceau mendrele boierii și slugoii lor, jandarmii și primarii. Aproape 700 de hectare de pămînt din cel mai bun, păduri întinse, vii și livezi, stăpîneau lahovarii, crețuleștii și frații Gusi. Tot satul muncea, din primăvară pînă-n toamnă pe pămînturile și la curțile lor. In sat, „mari și tari" erau pe atunci jandarmul, primarul, perceptorul și alte codițe de topor ale boierilor. Era vai și amar de acei care se împotriveau poruncilor lor.

Cît despre noi clăcașii, care ne speteam muncind pămîntul moșierilor și bogătanilor, cine să ne ia în seamă, cine să ne asculte cuvîntul și păsurile? Cei care huzureau de pe urma sudorii noastre? Puteam oare să ne așteptăm de la ei la așa ceva? Nicidecum. Eram socotiți buni doar pentru muncă. In sat domneau nestingherite neștiința de carte, superstițiile, bolile; toate acestea conveneau de minune boierilor. Ținîndu-ne în beznă, puteau să ne exploateze mai ușor.

Dar vremurile acelea au apus pentru totdeauna. Infrățiți, muncitorii și țăranii s-au ridicat la luptă, răfuindu-se cu capitaliștii și moșierii. Pămînturile stăpînite atîția ani de către moșieri au devenit ale celor ce le-au muncit și le muncesc. Puterea a trecut în mîinile noastre. Acum, noi fostele slugi, clăcași și dijmași, sîntem stăpîni. Stăpîni pe propria noastră soartă și pe roadele muncii. Astăzi, noi, țăranii muncitori, pentru prima dată în istoria țării, ne bucurăm de drepturi cu adevărat democratice. La conducerea treburilor satului sînt aleși de către noi și din mijlocul nostru oamenii gospodari, pricepuți, vrednici și cinstiți.

Eu, bunăoară, fostă slugă la curtea Mariei Gusi, sînt astăzi deputat și membru în consiliul executiv al sfatului popular al comunei. La fel și Dumitru Stana, care a trudit ani în șir pe moșia lui Lahovari, și la fel și alții.

Inainte vreme, doar fiii bogătanilor puteau învăța la școli înalte. Porțile școlilor sînt astăzi larg deschise tuturor copiilor oamenilor muncii. Mulți fii și fiice de țărani muncitori din satul nostru urmează cursurile diferitelor facultăți și institute de la orașe. Dumitru Stana are un băiat ofițer — maior — altul profesor, iar fata profesoară; Dumitru Anghel, care a slugărit la curtea Ionoaei, are un băiat inginer electrotehnic, altul are o fată învățătoare.

In anii puterii populare, cu ajutorul statului, ne-am ridicat în comună un local de poștă, o școală de 7 ani cu zece profesori, 2 școli elementare, 2 grădinițe de copii, casă de nașteri, un cămin cultural. In casele multor săteni ard becurile electrice și cîntă difuzoare.

Zadarnic încearcă dușmanii înrăiți ai poporului nostru muncitor (de peste graniță și dinăuntrul țării) să ne abată prin amăgeli sau amenințări de pe drumul pe care ni l-am ales. Cei care ne spuneau și înainte, dar mai ales acum, „frați țărani", să nu-și închipuie nici o clipă că am uitat viața de cîine pe care am trăit-o în timpul cînd ne stăpîneau. Știm noi bine ce-i doare pe dumnealor și ce urmăresc. De asta ne-am convins o dată mai mult citind în ziare despre cele petrecute în Ungaria, unde cei care se arată „grijulii" de soarta fostelor slugi și-au dat arama pe față, ucigînd și schingiuind atîția oameni nevinovați.

Ne sînt scumpe ca lumina ochilor drepturile de care ne bucurăm, la fel de dragă ne este patria noastră, liberă și puternică. Avem datoria sfîntă de a apăra cu prețul vieții ceea ce am cucerit, de a munci fără preget pentru a ne făuri un trai tot mai îmbelșugat.

ION GHIȚAN
țăran muncitor, comuna Leordeni, regiunea Pitești

Umăr la umăr cu bărbații, ne făurim un trai îndestulat

Mi se întîmplă uneori să aflu din ziar ori de la radio cîte ceva despre viața plină de amărăciuni și de necazuri a femeilor din țările capitaliste. Nu mă mir deloc. Cîndva, pe vremea stăpînirii „domnilor", am cunoscut și eu amarul unei astfel de vieți. Aveam abia vreo 10 ani cînd am fost nevoită să dau piept cu sărăcia și nevoile. Lucram cu ziua pe la cei avuți — la prașilă, la seceră, la îmblătit.

Am crezut că, dacă mă căsătoresc, scap de sărăcie și mizerie. Dar n-a prea fost așa. Căci, cine să mă ia pe mine, fată fără zestre? M-am dus tot după un băiat sărac. Și dacă înainte mă speteam muncind cu palmele alături de părinți, acum trudeam la fel, avînd tovarăș pe bărbat. Nimic nu se schimbase, prin urmare. Pînă și stăpînii — bogătanii — rămîneau mereu aceiași.

In scurtă vreme au venit copiii — trei la număr — apoi moartea soțului și văduvia. Nici nu știu cum de-am putut răzbate la liman. Căci nu-i de loc ușor să faci din trei prîsnei trei oameni, numai prin puterea brațelor. Abia după ce mi s-a dat pămînt, adică în 1945, a fost ceva mai lesne. Totuși, sărăcia se ținea scai de mine. Și poate am fi dus și astăzi casă împreună, dacă n-aș fi devenit colectivistă.

Mi-ar trebui o săptămînă încheiată ca să pot cuprinde în scrisoarea mea tot ce înseamnă colectiva pentru mine. Ia gîndiți-vă puțin. Sînt șefă de echipă la grădina de legume. Fac în fiecare an, din primăvară pînă-n toamnă — fiindcă iarna nu prea muncesc în colectivă — cam cîte 200 de zile-muncă. Pentru ele, mi se dau produse cît să am un an întreg. Ba pot să mai și vînd din ele. Uite, anul ăsta, pentru cele 236 de zile-muncă ale mele, am primit vreo 12 saci cu grîu, aproape 4 măji de orz, mai mult de 700 kg de cartofi, vreo 42 kg de zahăr, peste jumătate de vagon de furaje, însemnate cantități de varză, morcovi, ceapă, brînză, lînă etc. Pe lîngă astea toate, mi-au mai revenit și 2832 lei. Puteam avea eu în trecut asemenea belșug de bucate în casă?

Cînd îmi trece pragul cineva care m-a cunoscut pe timpuri, se va minuna de cîte vede azi în casa mea: îndestulare, lucruri noi, hăinărie, difuzor. In scurtă vreme am să dau și lampa la gunoi. M-am săturat de ea. Imi trag electrica. E mai plăcut să împletești ori să citești gazeta la lumina becului, decît să te chiorăști la lampă. N-am dreptate?

Dar nu-i numai atît. In colectivă, noi femeile ne simțim azi oameni cu adevărat. Iar munca ni se cîntărește pe același taler cu cea a bărbaților. Nici n-ar putea să fie altfel. Doar sîntem o forță, cum se spune. Faceți numai socoteala: din totalul brațelor de muncă pe gospodărie, noi femeile sîntem 109, iar bărbații, doar ceva mai mulți — 121. Și realizăm destule lucruri bune. E de ajuns să ne gîndim la cei 110.300 lei, venit pe care l-a adus grădina de legume — unde numai noi femeile muncim — și tot ne facem o idee despre contribuția femeilor în colectiva noastră.

Dar parcă numai la grădina de legume lucrează femei? Ia du-te la brigăzile de cîmp. Ai să găsești acolo o mulțime, mai ales din cele tinere și în putere. Și nici una nu lucrează rău, chit că-i ea romîncă, unguroaică ori săsoaică. Ca și soții lor, pun umăr lîngă umăr și lucrează înfrățite pentru înflorirea colectivei, bun al tuturor.

Desigur, multe din femei s-au rupt cam greu de vatră și de cratiță. Ba unele din cele cu copii mărunți — cum sînt, de pildă Hilda Marcu, Herta Taus și altele — mai stau și azi pe-acasă, cu toate că gospodăria noastră are creșă și cămin de zi. Avem însă destule mame care vin la muncă. Ana Nan, de pildă, nu mai stă acasă. Dă băiatul la cămin și ea lucrează. Tot așa și Elena Popișter, și multe altele. Căci, de la an la an, femeile din colectiva noastră înțeleg din ce în ce mai bine că menirea lor e să ia parte, alături de bărbați, la făurirea unui trai tot mai îmbelșugat pentru copiii lor și pentru ele însele.

DOMNICA DRUGA
membră în G.A.C. „23 August" comuna Feldioara, regiunea Stalin

Pe drumul transformării socialiste a agriculturii

Congresul al II-lea al partidului a pus în fața organelor și organizațiilor de partid și de stat — printre altele — sarcina intensificării muncii politice și organizatorice pentru crearea într-un ritm mai accelerat de noi întovărășiri agricole și gospodării colective, cu respectarea strictă a liberului consimțămînt al țăranilor muncitori. Traducînd în viață sarcinile ce le-au fost trasate de partid, prin documentele Congresului, organele și organizațiile de partid și de stat au reușit să obțină succese de seamă în această direcție. Din decembrie 1955 și pînă astăzi, deci în perioada care s-a scurs de la Congresul al II-lea al partidului, numărul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole a crescut, de la 6.325, la peste 10.300, numărul familiilor cuprinse în aceste unități a crescut de la 382.000, la peste 630.000, iar suprafața de teren, de la 1.320.000 ha, la peste 1.840.000 ha.

In regiunea Constanța, unde 71,44% din totalul familiilor de țărani muncitori fac parte din gospodării colective și întovărășiri agricole, raioanele Negru-Vodă și Hîrșova sînt complet cooperativizate. In ziua de 22 decembrie, în comunele Ulmu și Robeasca, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, au intrat în gospodăriile colective și întovărășirile agricole ultimele familii de țărani muncitori. Incă un raion — al 3-lea pe țară — cu agricultura cooperativizată în întregime.

În jurul aparatului de radio

Mulțumire, voie bună, fericire — iată ce simte în mijlocul familiei sale țăranul muncitor Chialda Gh. din comuna Avrig, regiunea Stalin

Pe acolo unde altădată trudeau clăcașii

N-au mai rămas aici un fel de urme ale așezărilor înjghebate de primii cititori ai Segarcei, sat așezat cu cîțiva kilometri mai înspre nord de vatra de astăzi a Segarcei. In schimb, s-a păstrat încă în vorbirea curentă denumirea acelui meleag: Dealul Robului. De ce al Robului? Se presupune că în acel loc de pe șoseaua ce ducea de la Craiova la Calafat, haiducii atacau cetele turcești, eliberîndu-i pe robii purtați către pașalicuri.

O nenorocire nu vine niciodată singură

Trudnică și împovărată de griji era viața celor dintîi locuitori ai Segarcei. Obligații anevoioase de muncă pe moșiile boierești, datorii adunate an de an din oiurul de mălai sau din talnul de furaje împrumutate iarna de la curte, încovoiau fără milă spinarea țăranilor. Și, ca un făcut, și natura se arăta a fi nespus de haină: inundațiile dese înecau sub apă micile ogoare ale celor nevoiași. Ca să scape măcar de ceea ce le stătea în putere, oamenii și-au mutat treptat bruma de gospodărie în jurul schitului de la „Valea Fîntînii", înjghebînd aci o nouă așezare: Segarcea. Cît privește ocupația, tot plugăritul a rămas îndeletnicirea principală. Cu timpul, însă, de la călugării schitului, oamenii au învățat meșteșugul cultivării viței de vie. In curînd, pe dealurile Cobiei și Gîrnicioarei, tot mai des și-a făcut loc în cultură această plantă. Dar cheag nu le-a fost dat să prindă nici acum gospodarilor; le înghițea tot sporul muncii pofta nesățioasă de înavuțire a boierilor. Și boieri au fost mulți prin părțile Segarcei. Atîția, de nici nu-i mai știu pe nume oamenii. Pe unul, însă, nu-l vor uita niciodată segărcenii: pe rege. Venetic, abia pripășit la curtea domnească din București, regelui i s-au și scurs ochii după podgoriile și pădurile Segarcei. Și în locul grecului, care avea aici prin anul 1876 moșii ce se întindeau pînă la Lipov, Panaghia și Dîlga, s-a făcut stăpîn el, cel ce se inscăunase „prin grația lui dumnezeu și voința națională" rege al Romîniei.

La față, segărcenii nu l-au văzut niciodată pe rege. Jugul asupririi regale însă l-au simțit deopotrivă și Dumitru Lițu, ucenicul de acum douăzeci de ani al atelierului de tîmplărie al „Domeniilor" și bătrînul Călinescu, Ghiță Aurel, Traian Ungureanu ori alții. Barem locuitorii cătunelor Florica și Valea Oanei, romi fără nici un petic de pămînt, lucrau permanent pe moșia regească. Și cu ce s-au ales? Cu nimic. Nimic, în adevăratul înțeles al cuvîntului, pentru că zdrențele de pe ei și colibele în care locuiau nu pot însemna ceva după atîtea milenii de civilizație și cultură umană.

Uneori, iarna, regele dădea totuși pe la Segarcea. Dar nu prin sat, ca să asculte păsurile oamenilor, ci la vînătoare. Trenul luxos era garat pe o linie moartă și o zi, două, cît ținea vînătoarea, servea drept adăpost al „Măriei Sale". Apoi, din nou se pierdea în zare ca o nălucă. Rămîneau oamenii iar să se spetească muncind. Pînă cînd? Dar Davidescu, Colțescu, Busuioc, Solomon și ceilalți șefi de regie (un fel de administratori) nu prea le dădeau răgaz să cugete. Ii împovărau pe vrute și pe nevrute să are, să semene și să culeagă. O parte pentru ei, trei pentru rege, oașca zilele de clacă și celelalte. Așa era rînduiala; lăsată de dumnezeu de cînd e lumea, ziceau boierii. In sufletele oamenilor, însă, of-ul nu se potolea cu una, cu două. Mai ales că, după trecerea regelui, prestațiile erau parcă mai aspre. Geaba veneau din cînd în cînd generalii Hortopan ori Baliv să-i asigure de grija „Majestății Sale". In zadar le împărțeau „cadouri": icoane și portretele familiei regale. Cu burta goală și cu șalele frînte pe secera și pe coasa, oamenii n-aveau nici timp și nici vreun temei să mai creadă în „grația" monarhului. Resemnați, îndurau în tăcere. Și flămînzeau. Cei mai mulți, pînă la inaniție, amarnic, cumplit.

Cu ochii răstigniți pe zarea timpului, însă, oamenii tînjeau spre izbăvire.

Sînt nouă ani aproape...

Cu mult timp în urmă, sub geana răsăritului s-a iscat un vînt de libertate. După ani și ani, adierea lui a ajuns și pe plaiurile romînești. Și a adus balsam. Balsam pentru suferință. S-a ridicat gol și puternic omul simplu în lumina istoriei, să-și pună pecetea pe contemporaneitate. Pecete de faurar al unei lumi mai bune și mai drepte.

Sînt nouă ani de cînd s-a dus pe apa sîmbetei și ultimul rege romîn. Nouă ani! Puțini la număr pentru o viață de om, darămite pentru istoria unui popor. Și totuși, cîte schimbări în bine au avut loc în acest scurt răstimp în viața poporului nostru, descătușat din lanțurile exploatării!

Obișnuite ți se par astăzi și lumina electrică, și difuzorul, și spitalul din satele patriei noastre. De aceea, cînd treci prin Segarcea, nu te mai miri că mai bine de 300 de locuitori ai comunei au astăzi chiar aparate de radio, că în sala nouă a căminului cultural se proiectează în fiecare seară cîte un film cu aparatul propriu, că Aurel Mincă, Nicolae Gh. Neagu, Vasile Onița, Zamfir David și alți peste 200 de țărani muncitori și-au construit case noi, că toți copiii urmează astăzi școala de 7 ani din comună și că cetățenii s-au hotărît să strîngă bani pentru a construi în anii ce vin o școală de 10 ani. Sau că se cară zi și noapte piatră cubică pentru pavarea șoselei principale, că s-a amenajat un teren sportiv și-n fiecare an se extinde rețeaua comerțului de stat, pentru a satisface cît mai prompt și mai bine nevoile de aprovizionare a locuitorilor?

Fostele „Domenii regale" sînt astăzi proprietatea statului. Palatul, de care altădată oamenii nici nu îndrăzneau să se apropie, a fost transformat în spital; grădina din jurul lui, în parc comunal. Celelalte acareturi, împreună cu viile și ogoarele, sînt ale gospodăriei agricole de stat. Utilaj nou, modern, cadre de specialiști muncitori calificați, liberi de orice exploatare și asuprire, lucrează acum pe fostele moșii ale regelui.

Au crescut și cresc an de an producțiile de grîu, de porumb, de struguri și vin. Și cum e firesc să fie, deopotrivă a crescut și bunăstarea muncitorilor. Locuitorii cătunelor Florica și Valea Oanei nu mai stau azi în bordeie, ci în case noi, construite din cărămidă și acoperite cu țiglă roșie. Dumitru Lițu a ajuns președintele comitetului de întreprindere. Ghiță Aurel, brigadier. Săli de mese spațioase și curate, dormitoare și locuințe noi, biblioteci și colțuri roșii stau acum la dispoziția muncitorilor agricoli, le dau posibilitatea să trăiască omenește, civilizat.

Cu cinci ani în urmă, cîteva zeci de familii și-au strîns laolaltă bruma de pămînt și de vite ce le aveau și au întemeiat o gospodărie colectivă. Mlădiță tînără, dar plină de seva puterii noi, ajutată de S.M.T.-ul din comună, gospodăria s-a dezvoltat cu pași repezi. In văzul tuturor, colectiviști ca Ion Tutunaru, Costică Dobrescu și alții au dus acasă rod îndoit și întreit față de cît duceau înainte. Oamenii au cumpănit, li s-a explicat pe îndelete în ce constă „secretul" recoltelor bogate culese de colectiviști și, treptat, s-au convins că laolaltă munca e mai spornică. Gospodăria colectivă numără astăzi 90 de familii, iar alte 300 au format 5 întovărășiri agricole. Intovărășiții Mihai Marin, Constantin Năstase, Nicolae Miruț și alții încă, dintre foștii clăcași pe fosta moșie a „Majestății Sale" nu-și mai blestemă astăzi zilele. Dimpotrivă, ar dori să se țeasă cît mai multe din caierul vremii.

Și astăzi, ochii oamenilor sînt ațintiți către viitor. Dar nu speriați de ce va fi mîine, ci luminoși și plini de optimism, străfulgerați parcă de un licăr: licărul visului împlinit.

GH. LEU

Cifre și fapte

● Paralel cu grija pentru ridicarea nivelului material de trai, statul și partidul nostru se preocupă intens și de culturalizarea maselor largi de țărani muncitori. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie faptul că numai în anii primului cincinal au luat ființă în satele patriei noastre 12.000 de cămine culturale, aproape 1.500 de case de citit și numeroase colțuri roșii în unitățile agricole de stat și cooperatiste.

● Ocrotirea mamei și copilului era o problemă cu totul ignorată pe vremea burgheziei. Toți știu că țărancele muncitoare erau nevoite să nască în condiții neomenești, uneori chiar pe cîmp. In anul 1938, nu exista nici o casă de naștere în mediul rural. Astăzi, din grija regimului nostru democrat-popular, au fost create pentru femeile muncitoare de la sate peste 1.390 de case de naștere, încadrate cu personal corespunzător și înzestrate cu toate cele necesare.

● Și aprovizionarea producătorilor agricoli de la sate s-a îmbunătățit simțitor în acești ani. Față de anul 1948, numărul unităților de desfacere cu amănuntul ale comerțului socialist și cooperatist de la sate a crescut cu 13.611.

● Iată cîteva cifre care ilustrează grija statului nostru față de una dintre cerințele spirituale ale țărănimii noastre muncitoare. De unde înainte, radio-ul era puțin cunoscut la sate, astăzi avem radioficate 598 de localități. In același timp numărul abonaților la radio și al celor care au instalate difuzoare în casele lor a atins cifra de 376.201 în mediul rural.

Candidații F. D. P. — oameni care se bucură de prețuire și încredere

Un vrednic mecanizator

Cînd a poposit, în februarie, cu „băieții" din brigada a 6-a, condusă de el la secția Vlădeni a gospodăriei de stat Brateș, regiunea Galați, tov. Vasile Negraia i-a spus mecanicului șef, inginerul I. Nichiforescu :

— Anul acesta, vrem să fim fruntea pe gospodărie. In timpul iernii n-am stat degeaba. Ne-am reparat tractoarele bine. Merg ca ceasul. Alde Moraru și Cazacincă vor lucra cu cupluri de cîte 2 semănători I.A.R. Tot ce vă cerem este să ne sprijiniți să avem întotdeauna la creme carburanți și lubrifianți. Iar restul... o să vedeți.

Și șeful de brigadă Vasile Negraia s-a ținut de cuvînt. In fiecare seară, așa cum se obișnuise în ultimii ani, asista la efectuarea îngrijirilor tehnice ale tractoarelor din brigadă. Nu îngăduia nici unui tractorist să plece pînă ce nu-și curăța, gresa și alimenta motorul. Pe cîmp, el controla cu atenție calitatea lucrărilor. Pentru a nu se pierde nici un minut din timpul de lucru, la vremea prînzului, tractoriștii luau masa pe rînd și astfel el îi putea înlocui la volan.

La sfîrșitul verii, brigada a 6-a, condusă de Vasile Negraia, era fruntașă pe gospodăria de stat Brateș. In toamnă, după executarea însămînțărilor, tractoriștii din această brigadă au început să lucreze la secția Prut, executînd arături adînci. Ca și în celelalte campanii agricole, ei și-au depășit regulat norma zilnică de lucru cu 15—30 la sută. La 15 decembrie 1956, brigada lui Vasile Negraia depășește planul anual de producție cu 150 la sută, economisînd peste 12.000 kg de motorină. Pe cele 450 de hectare lucrate de brigada a 6-a în acest an, gospodăria de stat Brateș a dobîndit recolte bune de grîu și porumb.

Succesele tractoriștilor din această brigadă n-au rămas însă izolate. In cadrul schimburilor de experiență și consfătuirilor de producție, Vasile Negraia a arătat în amănunțime mecanizatorilor din celelalte brigăzi ale gospodăriei metodele de lucru folosite de cei din brigada a 6-a, pe ogoarele secțiilor Vlădeni și Prut. Ceva mai mult. Despre Vasile Negraia și brigada lui a început să se audă și în alte unități agricole de stat ale regiunii Galați.

Iată de ce oamenii muncii din circumscripția electorală nr. 4 Independența au aprobat cu bucurie propunerea acestui vrednic șef de brigadă, drept candidat al F.D.P în viitoarele alegeri pentru Marea Adunare Națională.

— Voi munci în viitor cu și mai mult avînt, a spus tov. Vasile Negraia, aflînd această veste. Ne vom strădui să dobîndim recolte și mai bogate, care să contribuie la creșterea bunăstării oamenilor muncii din regiunea noastră.

I. ALEXANDRU

Brigadier și agitator de frunte

Un om, pe al cărui chip citești ca într-o carte deschisă : încredere nemărginită în viitor, dîrzenie și multă voință. Este vorba despre Aurel Baicu, brigadier în gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din satul Călărașii Vechi, raionul Călărași, regiunea București. Dacă vrei să stai de vorbă cu el, nimic mai simplu : te interesezi la sediul colectivei, unde-i munca mai în toi. Acolo unde este mai multă nevoie de energie și chibzuială, acolo vei da sigur de el.

Deși în vîrstă doar de vreo 40 de ani, Aurel Baicu are o înțelepciune bătrînească. Viața lui, necazurile pe care le-a îndurat sub regimul trecut, cînd întreg satul slugărea pe moșia boierească, i-au umplut inima de mult amar, l-au călit, l-au făcut să urască din suflet pe dușmanii de veacuri ai țărănimii muncitoare.

După 23 August 1944, în anii puterii populare, Aurel Baicu a putut să-și arate adevăratele lui însușiri. Intrat în rîndurile partidului, el a înțeles printre cei dintîi din sat că drumul spre bunăstare al țărănimii muncitoare este unul singur și anume : munca în colectivă. Aurel Baicu a fost printre cei care au muncit din răsputeri pentru înființarea gospodăriei agricole colective din Călărașii Vechi. Iar cînd a văzut visul lui împlinindu-se, a pus umărul la întărirea și înflorirea economică a colectivei nou înființate.

Brigadier de cîmp, Aurel Baicu a luptat fără preget pentru creșterea producției la hectar, realizînd succese deosebite, mai ales în ceea ce privește recoltele de porumb. Prin puterea exemplului său, el i-a stimulat în muncă pe toți membrii brigăzii sale și a atras în gospodărie un număr mare de țărani individuali.

Roadele acestei munci sînt astăzi cunoscute în întreg raionul Călărași. Gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" numără în prezent 275 de familii.

Pentru meritele sale, atît în lupta pentru sporirea producției agricole, cît și pentru atragerea de noi membri în marea familie a colectiviștilor, comunistul Aurel Baicu a fost propus de alegătorii circumscripției a 11-a a regiunii București drept candidat al lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, ce vor avea loc la 3 februarie 1957.

BUCURIA de la capătul anului

— Mai Păltineo... măi frate-miu... înțelege o dată. Nu pot și pace. Pune-mă trei zile și trei nopți în șir la sapă, dă-mi să desfac porumb cît încape într-un pătul, dă-mi să fac ce vrei și nici pis nu zic. Dar să vorbesc oamenilor în adunare... Mi se pune parcă un nod în gît și mă apucă o amețeală de nu te văd. Nu-s eu, bre, deprins să fac pe „oratorul". Și de-ar fi numai ai noștri, hai, mai treacă-meargă. Ce te faci însă cu musafirii de prin comunele vecine ? Cu tovarășii de la raion ?

Fănică Ungureanu, vicepreședintele colectivei, [illegible] Ghiță Păltinea, socotitorul, [illegible]

— Poftim ! [illegible]

[illegible]

— Ce să-ți fac, măi Fănică ? E sarcina ta. Pe Alexandru Pipoi, președintele, nu poți să-l chemi la adunare să vorbească. [illegible] Așa că tot tu trebuie să vorbești. Și, la urma urmei, ce-i așa mare lucru ? [illegible] să vorbești în fața lumii. Da' ce, parcă vicepreședinte la colectivă ai fost de cînd te-ai născut ?

Fănică Ungureanu mormăi ceva între dinți, mai așeză niște hîrtii pe-o masă, dădu seară bună și plecă. Acasă abia se atinse de mîncare. Dădu farfuria la o parte, scoase un creion din buzunar, îl ascuți cu grijă, căută un caiet curat și, înainte de a începe să-și pregătească cuvîntarea, se mai uită o dată la calendar. Vineri ! Mîine-i sîmbătă, și duminică dimineața avea loc sărbătoarea împărțirii veniturilor. Repede mai trece timpul...

★

Presimțirile lui Ungureanu nu l-au înșelat. A venit lume multă. Mai multă chiar decît gîndise. Și din comunele vecine, și de la raion, cu toții dornici să ia parte la bucuria colectiviștilor din Florica. Mai o vorbă cu un cunoscut, mai o discuție cu instructorul de la raionul de partid și gata, momentul să înceapă adunarea a și sosit.

Emoționat, vicepreședintele se ridică în picioare. In față, pe masa învelită cu pînză roșie, caietul. I se părea că bătăile inimii răzbat dincolo de cămașă, de haină, răsunînd ca niște clopote besmetice în întreaga sală.

Apoi, [illegible] Cu glas așezat, limpede, începu să citească :

— Gospodăria „11 Iunie" din comuna Florica, raionul Pogoanele, a luat ființă în anul 1950. Cu totul, au fost 37 de familii, avînd 170 ha. Inventar puțin : 4 cai, 2 boi, 5 căruțe și 4 pluguri. O gospodărie, după cum se vede, mică, dar, ca să spunem drept, cu oameni care nu pregetă la muncă [illegible] De atunci și pînă azi, au trecut 6 ani. La început, a fost, ce-i drept, mai greu. Acu', de cînd avem, cum s-ar zice, vechime, de cînd am învățat multe, treaba merge mai bine. Numărăm în prezent 83 de familii, cu 295 ha. [illegible] Avem 28 cai, 8 boi, [illegible] de oi, 50 de stupi, unelte de tot felul, iar de curînd ne-am cumpărat și un camion nou-nouț, de 3 tone. N-aveam la început nici o construcție. Azi, avem 2 grajduri, un saivan, o stupină model cu locuință pentru apicultor și un laborator, o maternitate de scroafe, două magazii, opt pătule, un grajd și o remiză de unelte.

Iertați-mă, dragi oaspeți, se adresă Ungureanu musafirilor, că vă plictisesc, poate, cu atîtea cifre și date, dar ni-i mare bucuria și ne mîndrim cu ele. Și vicepreședintele continuă :

— O dată cu dezvoltarea gospodăriei, a crescut și bunăstarea colectiviștilor. Zeci de colectiviști și-au ridicat case noi, și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, mașini de cusut și cîte și mai alte. Puteam face și mai mult, e drept. La o sărbătoare, nu s-ar cuveni să arătăm și lipsurile, mai cu seamă în fața oaspeților. Da' noi le-om dezvălui aci deschis, că din ele avem de tras învățăminte pentru viitor.

Și Ungureanu a arătat că unii îngrijitori de animale nu-și fac datoria, a vorbit și de unii colectiviști care nu prea vin la lucru [illegible]

I-a urmat la cuvînt socotitorul Gheorghe Păltinea. [illegible] Adică, 16 kg. de grîu, 1 kg. de floarea-soarelui, 1 kg. de mazăre, 0,500 kg. de fasole, 1 kg. de cartofi, 1 kg. de zarzavaturi. Deosebit, 40 kg. de furaje, [illegible] lînă, miere, vin și 4,10 lei.

★

Carele așteptau pregătite. [illegible] de nădejde sînt zeci de cai-putere ai autocamionului. Așa că șoferul n-a prea avut odihnă în astă zi. Cît privește pe Istrate Nicolae și încă vreo cîțiva ca el, chiar și o căruță cu un cal ar fi fost prea de-ajuns pentru cît aveau de cărat acasă.

Cum s-a făcut, cum s-a nimerit, că, la masă, Păltinea s-a așezat lîngă vicele Ungureanu. Alături de ei, Gheorghe Guțoiu și Ion Lupșan, doi viitori colectiviști. Depuseseră cererile cu un ceas înainte.

Ciocnind paharele, socotitorul — cu o privire jucăușă în ochi — i-a șoptit, așa, ca să-l audă numai vecinul :

— Și mai ziceai, tovarășe vicepreședinte, că nu știi să vorbești în fața lumii, ai ?

Drept răspuns, Ungureanu a ciocănit de două ori în pahar — semn ca să se facă liniște — și a cerut îngăduința să mai spună cîteva cuvinte „onoratei asistențe".

S. LEONARD

Importante hotărîri ale C. C. al P. C. U. S. pentru dezvoltarea economiei naționale a U. R. S. S.

Zilele trecute, a avut loc o ședință plenară a C.C. al P.C.U.S., în cadrul căreia au fost adoptate două importante Hotărîri : a) „Cu privire la încheierea lucrărilor pentru întocmirea celui de al VI-lea plan cincinal și precizarea cifrelor de control pe 1956-1960, precum și ale planului economiei naționale pe anul 1957" și b) „Cu privire la îmbunătățirea conducerii economiei naționale a U.R.S.S.".

Plenara C.C. al P.C.U.S. a constatat că, în cursul anului 1956, în economia U.R.S.S. s-au obținut o serie de succese importante, printre care se numără dezvoltarea industriei grele în urma progresului tehnic realizat și obținerea unui avînt considerabil al producției agricole. In urma acestor succese economice, statul sovietic a putut să sporească pensiile acordate oamenilor muncii, să desființeze taxele de învățămînt în școlile medii și instituțiile de învățămînt superior, să sporească durata concediilor de graviditate și naștere, să reducă ziua de muncă în zilele premergătoare sărbătorilor și zilelor de odihnă etc.

Cel de al VI-lea plan cincinal va asigura o nouă și puternică dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., fapt care va contribui la ridicarea considerabilă a bunăstării materiale și culturale a poporului sovietic. In vederea realizării sarcinilor celui de al VI-lea plan cincinal, C.C. al P.C.U.S. a stabilit o serie de măsuri pentru a se înlătura supraîncărcarea excesivă a planului, îmbunătățirea activității de construcție a locuințelor, împotriva fărîmițării resurselor materiale ale economiei sovietice

O serie de hotărîri importante au fost luate și în domeniul îmbunătățirii planificării curente a economiei naționale. Măsurile preconizate de C.C. al P.C.U.S. au ca scop să îmbunătățească sistemul centralismului democratic în conducerea economiei naționale, prin îmbunătățirea muncii de planificare, întărirea legăturii dintre organele de stat și teren și lărgirea competinței organelor locale. C.C. al P.C.U.S. socotește de asemenea necesar să ridice rolul sindicatelor în rezolvarea problemelor economice ale întreprinderilor, ca astfel sindicatele să devină cu adevărat „o școală a conducerii, o școală a gospodăririi, o școală a comunismului".

In urma Hotărîrilor luate de plenara C.C. al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., Sovietul Suprem al U.R.S.S. a numit între altele pe M. G. Pervuhin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ca președinte al Comisiei economice de stat pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S., eliberînd din această funcție pe M. Z. Saburov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Popoarele Uniunii Sovietice și opinia publică din întreaga lume consideră succesele obținute de economia U.R.S.S. în 1956, drept un nou pas al Uniunii Sovietice pe calea comunismului. Noile sarcini și măsuri stabilite de plenara C.C. al P.C.U.S. constituie pentru oamenii sovietici un puternic îndemn pentru a realiza un nou avînt în toate ramurile economiei naționale, pentru a dezvolta pe toate căile inițiativa creatoare

Evenimentele externe la zi

Egiptul are dreptul la despăgubiri pentru pagubele suferite !

Popoarele lumii au aflat cu indignare și oroare despre crimele săvîrșite de către cotropitorii anglo-francezi și israelieni pe teritoriul Egiptului. După evacuarea completă a orașului Port-Said de către trupele anglo-franceze, o comisie a Consiliului Municipal a constatat în cadrul unei anchete preliminare, că trupele agresoare au distrus complet 9.000 de case și au avariat în mod serios cel puțin 3.000 de locuințe. Ocupanții au distrus, incendiat și jefuit multe instituții și întreprinderi guvernamentale, au luat cu ei mașini și utilaje prețioase. Pagube mari au fost pricinuite populației egiptene și în urma bombardamentelor sălbatice efectuate de aviația engleză și franceză împotriva orașelor Cairo, Alexandria, Ismailia, Suez etc.

Opinia publică mondială consideră pe drept cuvînt că statele agresoare sînt datoare să acorde despăgubiri corespunzătoare Egiptului. Popoarele aprobă rezoluția prezentată spre examinarea Adunării Generale a O.N.U., în care Egiptul cere ca Anglia, Franța și Israelul să compenseze pagubele pe care le-au pricinuit prin agresiunea lor. Această rezoluție va fi examinată în ședințele actualei sesiuni ale Adunării Generale a O.N.U. care își va relua lucrările la 2 ianuarie 1957.

Un număr tot mai mare de refugiați unguri doresc să se întoarcă în patria lor

In urma sîngeroaselor evenimente provocate de lovitura contrarevoluționară din Ungaria, un număr mare de cetățeni unguri se află în prezent ca refugiați în Austria și alte țări străine. In rîndul acestor refugiați se află un număr de fasciști unguri care au participat activ la dezlănțuirea loviturii contrarevoluționare și care, după zdrobirea contrarevoluției, au fugit peste hotare. Majoritatea refugiaților însă se compune din oameni cinstiți, care au fost induși în eroare de zvonurile provocatoare lansate de elementele contrarevoluționare și de minciunile difuzate de postul de radio „Europa Liberă" și de alte posturi occidentale.

Autoritățile americane și cercurile reacționare din diferite țări occidentale caută în prezent să recruteze spioni și diversioniști din rîndul refugiaților, pentru a-i folosi împotriva propriei lor patrii. Vicepreședintele S.U.A., Nixon, a fost zilele trecute în Austria tocmai pentru a desfășura o activitate instigatoare în rîndul ungurilor din diferitele lagăre pentru refugiați. In același timp, mulți moșieri din Germania occidentală, Canada etc., proprietari de mine din Belgia și Anglia caută să obțină din rîndul refugiaților un număr cît mai mare de brațe de muncă ieftine. Autoritățile multor țări, ca Austria, Norvegia, Suedia etc., împiedică pe reprezentanții guvernului ungar să ia contact cu refugiații, pentru a-i lămuri asupra situației din patria lor.

Cu toate aceste manevre și uneltiri ale cercurilor reacționare din Apus, refugiații unguri recunosc în număr tot mai mare că au fost înșelați și doresc să se întoarcă în patria lor — R.P. Ungară. După cum se anunță din surse oficiale, pînă în prezent, peste 7.000 de refugiați unguri s-au întors în patrie.

In întîmpinarea alegerilor

La casa alegătorului din G.A.C. „Progresul"

Casa alegătorului din gospodăria [colec]tivă „Progresul" își desfășoa[ră] activitatea pe baza unui plan de [mun]că bine întocmit. In acest plan, [sînt] prevăzute diferite convorbiri [cu] alegătorii, convorbiri cu tinerii [care] votează pentru prima dată, [con]ferințe despre dreptul femeilor [la] vot, programe artistice etc.

[I]n camera spațioasă și frumos [împodobită] a Casei alegătorului, vin [zil]ic numeroși colectiviști și ță[rani] cu gospodării individuale. In [perma]nență sînt aici agitatori bine instruiți care dau lămuriri în legătură cu unele probleme pe care le ridică alegătorii

Zilele trecute, tov. Ion Butu a vorbit în fața celor adunați la Casa alegătorului despre legea cu privire la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și modificările ce i-au fost aduse în ultima sesiune a Marii Adunări Naționale din noiembrie 1956. La această adunare au luat parte peste 60 de colectiviști și țărani muncitori.

Activitate rodnică

[C]asa alegătorului din comuna [...]cănești, raionul Răcari, deși s-a [des]chis de numai cîteva zile, pri[meș]te mulți vizitatori, cetățeni din [circ]umscripția electorală nr. 38 Ră[cari].

[...] spațioasă, plăcut și interesant [amena]jată, avînd aparat de radio, [...] pentru filme și o echipă artis[tică]. Casa alegătorului din comuna [...]cănești desfășoară o intensă ac[tivi]tate. Deseori, aci se țin conferințe bogate în conținut și atractive, care sînt audiate cu mult interes de cetățeni. Zilele trecute au conferențiat tov. Savu Lazăr, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal și Ene Alexandru, secretarul sfatului popular.

Rodnica activitate ce se desfășoară aci se datorește în mare măsură colectivului de conducere al Casei alegătorului care se îngrijește de alcătuirea unor planuri corespunzătoare. Echipe de agitatori merg din casă în casă, stau de vorbă cu cetățenii și-i informează în legătură cu activitatea Casei alegătorului.

Lucrări de folos obștesc

Cetățenii din comuna Feldioara, regiunea Stalin, întîmpină cu noi realizări alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

In această perioadă, se fac lucrări pentru prelungirea liniei electrice de la liziera comunei Feldioara pînă la halta C.F.R. Rotbav, numai pe ulițele satului urmînd a fi instalate 40 de felinare.

Prin muncă voluntară, pînă la data de 2 februarie 1957, se vor transporta în comună 15 m.c. de pietriș și alte materiale în scopul amenajării stațiunii de montă. In satul Rotbav, țăranii muncitori aproape au terminat de transportat pietrișul din care vor construi un stăvilar în scopul opririi inundațiilor pe pășunile comunale.

In această perioadă, se vor pregăti și materialele necesare amenajării a două padocuri în Rotbav și Feldioara, iar pe lotul zootehnic al comunei se vor transporta 150 de tone de gunoi de grajd.

Tot în cinstea alegerilor, întovărășiții din comuna Feldioara vor transporta în scopul reparării drumului spre gară 100 m.c. de pietriș din prundul Oltului.

Dumitru Talchis
corespondent

Timpul probabil

pentru zilele de 29, 30 și 31 decembrie 1956

Vreme friguroasă în jumătatea de răsărit a țării. Cerul variabil. Ninsoare temporară în sudul țării. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit, exceptînd sud-estul țării, unde va continua să sufle tare, din sectorul estic. Temperatura în scădere la început și apoi staționară ; noaptea va coborî între minus 4 pînă la minus 18 grade, iar ziua va urca între minus 8 grade și zero grade. Solul va fi acoperit cu zăpadă în cea mai mare parte a țării și înghețat în sud-estul țării.

Mecanizatorii în sprijinul transformării socialiste a agriculturii

[P]ornind de la ideea că argumen[tul] cel mai convingător pentru a[trag]erea țărănimii muncitoare pe [dru]mul muncii în comun îl consti[tuie] demonstrarea concretă a supe[riori]tății organizării socialiste a [mun]cii, colectivul S.M.T. Mihăilești [a p]ut în centrul preocupărilor sale [întă]rirea organizatorică și tehni[că a] gospodăriilor colective și înto[văr]ășirilor existente.

[Aj]utorul concret dat gospodăriilor [agri]cole colective și întovărășirilor [a î]mbrăcat forme dintre cele mai [varia]te. Tehnicieni ca ing. Dobra [...]an și alții s-au deplasat la [G.A.]C.-urile Colțăneni Limpeziș, [...]eni, Mihăilești etc., unde, pe ba[za s]tudierii posibilităților locale au [cont]ribuit efectiv la întocmirea pla[nur]ilor de producție.

[O] inițiativă valoroasă a organiza[ției] de bază și a comitetului de în[tre]prindere de la S.M.T. Mihăilești [es]t alcătuirea de echipe de agita[tori] recrutate din rîndul mecaniza[toril]or, echipe care au stat de vor[bă c]u țăranii muncitori din comu[nele] respective, explicîndu-le pe în[țeles] avantajele muncii laolaltă. [Trebu]ie menționată în mod special [activ]itatea desfășurată pe acest tă[rîm] de tractoriștii Lazăr Tudor din [briga]da a XIII-a, Ghiță N. Sandu [din b]rigada a VIII-a și alții, care, [împr]eună cu brigăzile lor, au reu[și]t, atît prin munca de lămurire des[fășur]ată în rîndul țăranilor indi[vidu]ali, cît și prin calitatea bună a [lucră]rilor efectuate în unitățile de[...]e să atragă un mare număr [de fa]milii în cooperativele agricole.

[Pe]ntru ca în anul ce vine să ob[ținem] succese și mai însemnate în [lupta] pentru dezvoltarea sectorului [socia]list la sate, S.M.T. Mihăilești [și-a î]ntocmit un plan de muncă din [care] desprindem studierea condiți[ilor d]in fiecare comună și sat pen[tru a] se putea aduce o contribuție [ma]i concretă la formarea de noi [unităț]i agricole socialiste.

STAN ROSCULET
de la comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli Ploești

AJUTORUL dat de U. R. S. S. pentru chimizarea agriculturii

Tratativele de la Moscova dintre guvernele sovietic și romîn prevăd, printre altele, și un ajutor multilateral pentru dezvoltarea industriei chimice din țara noastră.

Posibilitățile de realizare într-un ritm rapid a sarcinilor ce stau în fața chimiei s-au concretizat în foarte mare măsură prin acordarea proiectelor, utilajelor și ajutorului tehnic de montaj pe o scară foarte largă și în condiții deosebit de avantajoase de plată.

Această dezvoltare masivă va avea repercusiuni deosebit de favorabile în sectorul agricol. Creșterea potențialului productiv al agriculturii prin eliminarea dăunătorilor cu ajutorul mijloacelor chimice este astăzi nu numai o posibilitate, dar și o datorie. Pierderile pe care le suferă producția agricolă trebuie să fie reduse la nivelul cel mai scăzut cu putință, iar sporirea producției, în măsura în care această sporire depinde de acțiunea unor factori chimici, trebuie dusă cît mai departe.

Chimizarea agriculturii este foarte economică. Calculele arată că folosind produse chimice pentru combaterea dăunătorilor, pierderile sînt evitate cu o cheltuială ce nu reprezintă mai mult decît 5% din valoarea recoltei salvate.

Mijloacele chimice pentru combaterea dăunătorilor nu ne lipsesc. Pornind aproape de la zero în acest domeniu, industria noastră chimică a făcut sforțări susținute pentru înarmarea agriculturii cu produse chimice necesare combaterii dăunătorilor și datorită ajutorului sovietic, va asigura, în viitorul apropiat, satisfacerea tuturor necesităților de astfel de produse.

In ultimii ani, pe măsură ce agricultura și silvicultura au început să utilizeze pe scară din ce în ce mai largă produse chimice pentru combaterea dăunătorilor, industria chimică a fabricat cu materiale din țară sau din import o gamă largă de preparate. Se fabrică astăzi în țară pulberi insecticide cu hexacloran și D.D.T. pentru nevoile agriculturii și silviculturii. Se fabrică astăzi concentrate emulsionabile cu D.D.T. și Lindan pentru nevoile pomiculturii și ale depozitelor pentru colectarea produselor agricole. Se fabrică în cantități din ce în ce mai mari ierbicide 2,4—D pentru distrugerea buruienilor din culturile de cereale. A intrat în funcțiune o nouă instalație de mare capacitate pentru fabricarea uleiului horticol, utilizat în pomicultură pentru stropirile de iarnă. Se fabrică fosfură de zinc pentru combaterea șobolanilor.

Dar toate acestea reprezintă încă prea puțin. In fața nevoilor crescînde ale agriculturii, industria noastră chimică avea nevoie de un sprijin puternic spre a putea să facă față cererilor sectorului agricol. Acest sprijin este acordat acum de Uniunea Sovietică. Cu ajutorul sovietic se va realiza în curînd un combinat de mari proporții în care vom fabrica, pînă la limita necesarului agriculturii, toate produsele cu pondere mare din arsenalul fitosanitar. Se vor fabrica aci, prin cele mai moderne procedee, Hexacloran și D.D.T. — insecticide clorurate de care protecția plantelor are nevoie la fiecare pas. De asemenea, se vor fabrica insecticide deosebit de eficace pe baza chimizării gazelor petrolifere de tipul Aldrin și Dieldrin. Se vor fabrica aci toate produsele de ierbicide pe bază de acid 2,4—D. După cum au arătat rezultatele de pe teren din ultimii ani, plivitul chimic trebuie să capete în țara noastră o amploare din ce în ce mai mare. In măsura posibilului trebuie să se aplice plivitul chimic în toate culturile de păioase și de porumb.

De vreme ce plivitul chimic economisește pe o suprafață de 80 ha. 150 zile muncă (rezultatele obținute în primăvara anului 1955 la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din comuna Ștefănești, raionul Lehliu) și asigură sporuri de recoltă de peste 40%, îmbunătățind în același timp calitatea recoltelor, nu mai avem dreptul să întîrziem cu aplicarea ierbicidelor pe suprafețe întinse.

In anul 1954—1955, Ministerul Agriculturii a experimentat pe o suprafață de 1.500 ha ierbicidul 2,4-D fabricat de Ministerul Industriei Chimice. Rezultatele au fost foarte bune, încercările continuîndu-se și în 1956 pe o suprafață de 10.000 ha.

La sfîrșitul anului 1960 se prevede întrebuințarea ierbicidului 2,4-D pe o suprafață de 250.000 ha.

In marile combinat chimic din Moldova, care se instalează cu ajutorul Uniunii Sovietice, se vor fabrica de asemenea, fungicide antimălurice ca produsele „NIUIF" și „HEXADIN", în măsură să ne scutească definitiv de importul de produse antimălurice.

La același combinat se va construi și o uzină de policlorură de vinil, masă plastică, necesară pentru fabricarea conductelor ușoare de vinidur pentru irigarea ogoarelor.

De pe acum, specialiști din industria noastră de insecto-fungicide se găsesc în Uniunea Sovietică, unde iau cunoștință de cele mai noi metode pentru fabricarea, utilizarea și controlul produselor chimice pentru combaterea dăunătorilor.

După ce am arătat unele perspective în domeniul antidăunătorilor, în special, este necesar a ne opri și asupra unui domeniu deosebit de important : îngrășămintele sintetice.

Plantele extrag din sol elementele nutritive necesare creșterii lor, dintre care azotul, fosforul și potasiul sînt cele mai importante. Mărimea recoltelor agricole este influențată de cantitatea de elemente nutritive disponibilă în sol. Pentru obținerea și menținerea unor recolte sporite, este necesar să se folosească îngrășămintele chimice cu ajutorul cărora se dă solului elementele nutritive necesare creșterii plantelor.

Din datele obținute la noi în țară, prin experimentări agricole, reiese că măsurile agrotehnice și folosirea îngrășămintelor contribuie în proporții diferite la mărirea producției agricole.

Rentabilitatea utilizării îngrășămintelor este mare. Prin folosirea lor la culturile de sfeclă de zahăr, bumbac, in și ceai, s-a obținut în U.R.S.S. un surplus de producție în valoare de 4 miliarde ruble, în timp ce costul îngrășămintelor a fost de numai 600 milioane ruble.

In R.P.R. prin folosirea îngrășămintelor chimice s-a constatat că se obține un spor de recoltă de 300 kg./ha. la grîu, de 500 kg./ha la porumb, de 1000 kg./ha la cînepă și de 5000 kg./ha. la sfecla de zahăr.

In țara noastră, producția de îngrășăminte pe bază de fosfor a crescut între 1950—1956 de aproape 14 ori, ajungînd la 55.000 de tone, iar producția îngrășămintelor azotoase a crescut între 1953—1956 de asemenea de 14 ori, ajungînd la 14.030 de tone. Incă în 1957, producția de îngrășăminte cu fosfor și cu azot va mai crește cu peste 42.000 de tone.

In 1960 producția de îngrășăminte cu fosfor va crește la 250.000 tone, iar cu azot, de asemenea, la 250.000 tone, urmînd ca în 1965 să producem 500.000 tone îngrășăminte cu fosfor și 1.000.000 tone îngrășăminte cu azot. Astfel, la îngrășămintele cu azot necesitățile agriculturii vor fi satisfăcute încă din 1960 în procent de 100 la sută, iar la îngrășămintele cu fosfor, în procent de 65 la sută.

Se prevede de asemenea lărgirea sortimentelor cu noi produse și anume :

A. — *Ingrășăminte cu fosfor*
— superfosfat granulat
— termofosfat

B — *Ingrășăminte cu azot*
— amoniac anhidru

C. — *Ingrășăminte complexe*
— nitrofos

Cele 500.000 tone îngrășăminte chimice utilizate în 1960 pe o suprafață de cca. 3.000.000 ha. cultivate cu grîu și porumb vor da următorul spor de recoltă :

La grîu, pe 1 milion ha, 300.000 tone, în valoare de 450 milioane lei, iar la porumb, pe 2 milioane ha, un milion de tone în valoare de 1,2 miliarde lei.

In 1965, cele 1.500.000 tone de îngrășăminte chimice utilizate pe circa 10 milioane ha cultivate cu grîu, porumb, cînepă și sfeclă de zahăr vor da sporuri de recoltă în valoare totală de 5,6 miliarde lei, costul îngrășămintelor folosite fiind de numai 1,2 miliarde lei

La obținerea acestor rezultate, un rol important va avea ajutorul primit din partea Uniunii Sovietice

Combinatul Chimic I. V. Stalin, care produce îngrășăminte azotoase, a fost construit pe baza proiectelor sovietice cu ajutorul utilajelor livrate de Uniunea Sovietică.

Uzina de superfosfat și acid sulfuric Năvodari, în curs de construcție, va fi cea mai modernă fabrică de îngrășăminte fosfatice din țară. Documentația tehnică a venit aproape în întregime din Uniunea Sovietică. Utilajele și instalațiile sînt de producție sovietică. In 1958, cînd va intra în funcțiune, fabrica din Năvodari va produce 100.000 tone îngrășăminte fosfatice, apoi în următorii ani capacitatea ei va crește la 250.000 tone îngrășăminte.

Noua uzină de îngrășăminte azotoase care va intra în funcție în 1960, va fi prima uzină de capacitate mare care va produce îngrășăminte azotoase. Ea va produce în prima etapă 100.000 tone amoniac pe an. Și această uzină se construiește cu ajutorul documentației sovietice și folosind utilaje livrate de Uniunea Sovietică pe baza colaborării economice romîno-sovietice.

Toate aceste fabrici vor fi prevăzute cu instalații moderne cu un grad înalt de mecanizare și automatizare.

Gradul ridicat de mecanizare impune folosirea unor cadre cu o înaltă pregătire tehnico-profesională.

Ajutorul sovietic nu se rezumă doar la livrarea de proiecte și utilaje de cea mai înaltă tehnicitate, ci și în specializarea și instruirea în U.R.S.S a cadrelor care urmează să lucreze în noile uzine.

O bună parte din cadrele tehnice necesare construirii și punerii în funcțiune a uzinei de îngrășăminte de la Năvodari au și fost pregătite la uzinele de specialitate din U.R.S.S.

Uzinele acestea, pe lîngă produsele atît de necesare ce le vor fabrica, vor fi și exemple de construcții industriale, școli de cadre pentru întreaga industrie chimică, puternice baze pentru ridicarea nivelului de trai.

Ing. SORIN TEODOR
Director general al Direcției generale a industriei chimice de bază din Ministerul Industriei Chimice

DE ANUL NOU

Plugușorul vremurilor noi

Faceți roată, măi flăcăi,
și sunați din zurgălăi,
c-am pornit la colindat
pe la gospodari, prin sat,
să urăm la oameni buni,
cum ni-i felul din străbuni:
să le fie casa — casă,
să le fie masa — masă,
și doar spor să aibă-n toate.
La mulți ani, cu sănătate!
Dați din bice, măi flăcăi!
Hăi, hăi!

Plugușorul meu de-acu'
de prin veacuri se născu.
Dar părinții noștri, ieri,
tot arau pe la boieri,
culegînd numai dureri
Și în fiecare an,
plugușorul lor sărman
răsturna o brazdă-n care
aruncau cîte o urare
de nădejde și de spor
pentru anul viitor.
Și-ntr-un an, măi oameni buni
visul ăsta din străbuni
a început a se-mplini
c-a venit atunci o zi,
zi cu soare, zi măreață,
început de nouă viață!
Ia mînați vîrtos, flăcăi!
Hăi, hăi!

Și, din ziua cea cu soare,
au pornit-o pe ogoare,
lîngă vechiul plugușor,
pluguri trase de tractor:
de tractorul cu motor,
cu motorul care bate
ca o inimă de frate:
cu motorul dăruit
de un meșter iscusit,
de un frate-naintaș
ce muncește la oraș.
Hai, sunați din zurgălăi!
Hăi, hăi!
Sună zurgălăii, sună,
să vă dăm o veste bună

și ca noi vă bucurați,
că-n Constanța și Galați,
trei raioane-ntregi, de-acum
au pornit pe noul drum
drumul fără de răzoare,
drumul către bunăstare.
Fiecare om și sat
cu încredere-a intrat,
înfrățindu-se pe-ogoare,
în familia cea mare.
Iar la anul, cînd venim,
noi din nou o să vestim
alte zeci și zeci de sate
toate colectivizate.
Ia urați din nou, flăcăi!
Hăi, hăi!
Dați-vă lîngă perdele
și-ascultați vorbele mele.
Mai deschideți și-o fereastră
și-ascultați urarea noastră:
dacă vreți în viitor
tot mai mult belșug și spor,
nu mai stați la îndoială,
sau, ca alții, pe linieală,
nu mai bateți pasu-n loc,
ci porniți de zor, cu foc,
către munca laolaltă,
unde-i holda mai înaltă,
unde-i spicul mai bogat,
unde-i bobul mai mășcat,
unde-i cîmpul fără hat,
de-l brăzdează-n lung și-n lat
herghelii de cai putere,
cum știința azi o cere.
Ia mînați din suflet, măi!
Hăi, hăi!
Cine lucră după carte
doar de belșug are parte,
Slovele de pe hîrtie
îi sînt roade pe cîmpie.
Că, arînd în curmeziș,
pune boabele-n cruciș
și le pune tot curate,
selectate
și tratate,
Iar cînd firul încolțește,
buruiana o plivește
ca să crească lanul mare,
cu tulpinile spre soare.
Cine vrea să strîngă rod
zvîrle rarița în pod
și se duce vara-n zori
să prășească de trei ori.
Cine vrea belșug mai mare,
atinge floare de floare
și face polenizare.
Că-i o vorbă minunată,
tot de la bătrîni lăsată,
cum că cine are carte
are și de bine parte.
Ia citiți mereu, flăcăi!
Hăi, hăi!
Vrem ca-n anul care vine,
Să-auzim numai de bine:
cele rele
să se spele,
cele bune
să se-adune.
Ia pocniți din bici mai tare,
că e vremea de plecare.
De urat am mai ura,
dar vedem c-om însera
și-apoi de intrăm în noapte
ne găsește '57,
care și-a pornit, de-acum,
telegarii lui la drum,
răspîndind peste cîmpii
numai zvon de bucurii
Hai, mînați voioși, flăcăi!
Hăi, hăi!

PETRE POPA

Nu mai recunoaște satul

MOȘ GERILĂ (dezorientat, într-o comună în care colectiviștii și-au făcut case noi): Ia te uită, eu aveam de gînd să cutreier satele, nu orașele!

O întîmplare de pe vremuri

— monolog —

de FRED FIREA și G. JANGOCIU

Salutare, bădie, și la mulți ani. Să mă iertați, că acu-s tare grăbit, așa că n-o să stăm mult de vorbă; doar pînă ne despărțim, și gata. Trebuie să trec pe la spital, pe la fata mea. Poate între timp a și născut, așa că-s bunic... mulțumesc, și dumneavoastră la fel! L-ați văzut vreodată? Tare-i frumos, nou nouț! Nu copilul, ci spitalul. Toți din Gogești vorbesc despre spitalul cel nou. L-am construit în anii aceștia. Este mîndria satului. Păi, ce credeți? S-au dus vremurile de odinioară, cînd, dacă ceream la primărie să ne sprijine ca să ne înălțăm în sat o școală pentru copiii noștri, pînă să ne sprijine primăria s-o construim, se sprijineau copiii în bastoane.

Hei, pe vremea aceea n-aveam în comună nici măcar un dispensar pentru caz de boală. Și doar eram în comună vreo 4.000 de suflete, pe care abia ni le trăgeam. Dacă te îmbolnăveai, trebuia să te ducă cu căruța pînă la plasă, cale de 25 km. Și acolo îngrijirea pentru noi, cei săraci, era așa de bună, încît oricît ai fi fost de bolnav îți trecea... pofta de dispensar.

Țin minte că, într-o vară, s-a îmbolnăvit Filofteia. Am urcat-o în căruță și am pornit cu ea către spitalul de la plasă. Noroc că în ziua aceea nu era pe șosea nici căldură, nici soare, nici praf. Cînd am ajuns, șeful dispensarului mă întrebă:

— Ai adus ceva?

Zic:

— Da, am adus-o pe nevastă-mea, s-o consultați, să vedeți ce boală are.

Însă doctorul nu prea asculta la mine, ci trăgea cu coada ochiului, să „consulte" dăsaga cu alimente, ca să vadă ce are într-însa. Și cînd a priceput că nu i-am adus nici un plocon, se răstit la mine:

— Ca să-ți consult nevasta, trebuie să aibă certificat de paupertate. Are?

— N-are.

— Atunci, să fie sănătoasă.

— Păi, tocmai asta vreau și eu. De asta am adus-o aici.

— Da, însă, ca s-o consultăm, ai să faci mai întîi dovada că-i săracă lipită pămîntului și pentru asta să ne aduci un certificat.

O las pe Filofteia acolo și dau fuga înapoi în sat. Primarul îmi spune că este nevoie să mai trag o alergătură așa, ca de vreo 60 km pînă la județ, ca s-aduc dovadă că n-am avere. M-am dus, ce era să fac! Ajuns acolo, mi se spune: „Așadar, actul nu-l vrei pentru dumneata, ci pentru nevastă. Ea trăiește?" Păi, zic, știu eu dacă mai trăiește? C-am lăsat-o bolnavă la dispensar".

Cu chiu, cu vai, obțin certificatul și alerg cu el la plasă. Șeful dispensarului îmi spune: „Foarte bine, lasă-l aici, să-l consult". „Păi, zic, mai bine s-o consultați pe nevastă-mea. Că doar certificatul nu-i bolnav". Las'că știu eu ce fac, zice doctorul. Dar acum, e ora de închidere. Să vii aici cu nevasta dumitale... nu mîine, că-s la o nuntă, nu duminică, nu luni, c-o să fiu mahmur, vii marți".

Atunci nevastă-mea zice: „Păi dom' doctor, ce fac eu pînă marți, că-s beteagă rău. Mi s-a umflat piciorul stîng de nu mai pot și mă doare". „Ei, asta o fi din cauza vîrstei", zice doctorul. „Nu, răspunde nevasta, că și piciorul drept are aceeași vîrstă și nu mă doare de loc".

Doctorul însă n-a mai avut timp s-o asculte, fiindcă era grăbit să plece. Și așa a rămas nevastă-mea mulți ani cu betegeală la un picior, iar noi în sat fără spital. Abia acu', de curînd, după cum v-am spus la început, s-a construit în satul nostru un spital. Dar noi doi nu prea ne ducem pe la el, pentru că Filofteii i-a trecut piciorul, iar eu sînt sănătos, ceea ce vă doresc și dumneavoastră.

La mulți ani!

RĂVAȘE

Mecanizatorilor fruntași de la centrele mecanice Constanța, Buzău și Arad, care lucrează în contul anului 1958

Boc, boc! Anul Nou sosește.
Dar ei parcă n-au urechi:
Sînt preocupați, lucrează:
Pentru ei, anul e vechi.

Unui colectivist fruntaș

O urare te cinstește
Și din ea să-ți faci poruncă:
Tu, să ai mereu, firește,
Cît mai multe zile... muncă!

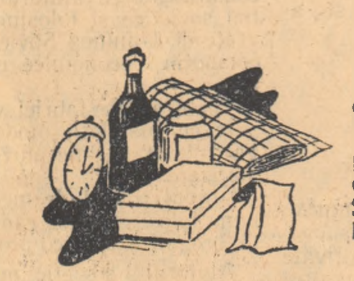
Deși înaintați în vîrstă, unii colectiviști efectuează multe zile-muncă.

— Zilele-mi sînt numărate,
A zis moșul. — Ești pe ducă?
— Nu. Mă duc să-mi iau venitul,
C-am trei sute zile-muncă.

Unui funcționar birocrat

— Cine bate-n miez de noapte?
— Anul nou cincizeci și șapte.
— Treci pe la înregistrare,
Să-ți dau număr de intrare.

Unor vînzători de cooperativă care vînd mărfuri...pe sprinceană

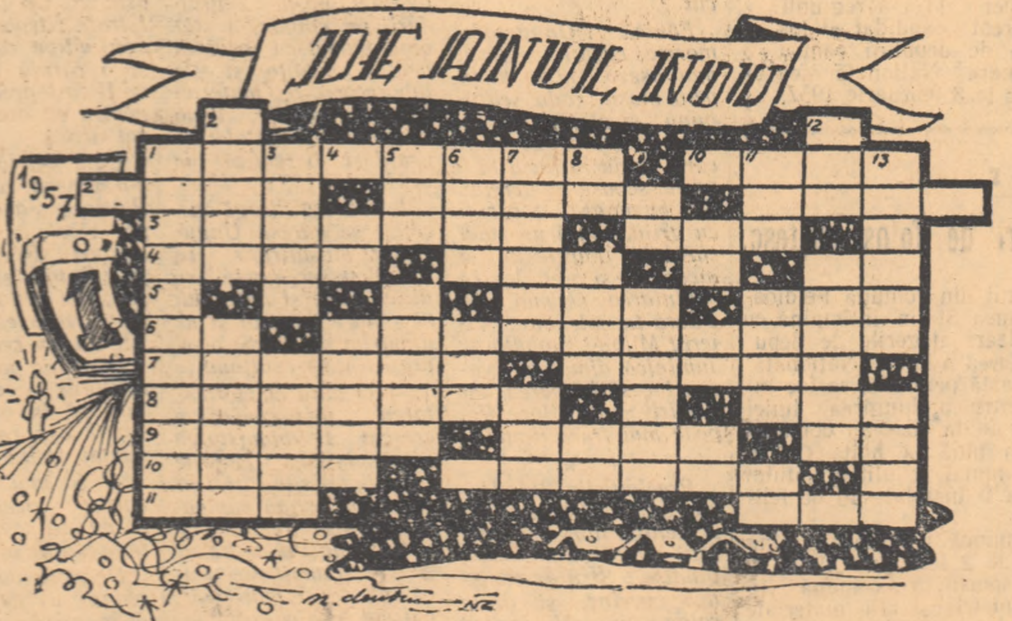
Pentru dînșii, o urare
Care sună cam așa:
S-aveți marfa-n galantare
Nu ca astăzi, sub... tejghea.

Unui tractorist codaș

Tot stricînd mereu tractorul,
Ai cam devenit suspect;
Și-un poznaș ți-a scris aseară,
Pe pufoaică — atît: „defect"!

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1) Noaptea veselă a Anului Nou. — În jurul lui sărbătorim sosirea noului an. 2) Face legătura între zi și noapte (pl). — Anotimpul în care se sărbătorește revelionul. Slujbaș la C.F.R. 3) De Anul Nou e plină cu vin (Mold.). — Cui cu floare. 4) Moș Gerilă al fiecărui copil. — La războiul de țesut. În glumă! 5) Acest. — Friga de Anul Nou. 6) Exclamație — Se trimit prietenilor prin poștă cu ocazia Anului Nou. 7) Cracă de brad încărcată cu daruri și jucării. — La mulți ani 1957! (pl.) 8) Sărbătoritul revelionului (două cuvinte). Chemarea telefonică. 9) Cad fulgi de zăpadă. — Animale din ținuturile cu iarnă veșnică. — Posed. 10) Pronume. — Scrisori glumețe în tradiționala plăcintă de Anul Nou. 11) Un moș (dar nu-i Gerilă). — Oferit un cadou de Anul Nou.

VERTICAL: 1) Ne invită să reținem mese pentru revelion din timp (pl.) 2) A mustra. — Steag mic. 3) În centrul urării de Anul Nou. — Locul unde mulți sportivi sărbătoresc revelionul. 4) Calciu. — Fluturași de zăpadă. 5) Nume feminin. — Ninge mărunt. 6) Nume grecesc. — Patet... (Țară în Asia de sud). 7) Urări la masa Anului Nou. Exclamație colectivă de bucurie. 8) Nene. — Piesă de Tudor Mușatescu. — Veac. 9) Se înnoiește în noaptea de revelion. — Capitala unei țări de democrație populară. 10) Cămașă țărănească. — Posesiv. — Sînt. 11) Livadă (Trans.) — A adăposti — Editură pe scurt. 12) Unealta croitorului. — Bătrînul sfătos din basme, prietenul copiilor 13) Cadouri de Anul Nou. — Covorul alb al revelionului.

Sorcova pentru superstițios

Sorcova,
Vesela,
Cu un smoc
De busuioc,
Ca să nu mai crezi de loc
În vreun drac
Sau vîrcolac,
În vreo babă
Fără treabă,
În vrăjit
Sau în ghicit,
Și să nu mai bați în lemn
Tam-nesam, la cîte-un semn,
Să n-ai gîndul la belele
Dacă țipă cucuvele,
Dacă-ți iese, nu știu cum,
Om cu gol sau popă-n drum,
Nici habar
Cînd vezi coșar,
Și nici frică
De pisică.

Sorcova cu trei nuiele,
Să te-ating în cap cu ele,
Și să dau mai tărișel
Fiindcă știu că e de fel,
Tare ca piatra,
Mare ca găleata,
Poate astfel, în sfîrșit,
Prins la colț și sorcovit,
Ieși de printre gogomani

La anul și la mulți ani!

STELIAN FILIP

Alegerile în trecut

— Greu e, bre, să-nțeleagă, că dacă e „libere", asta nu înseamnă să votezi dă capu'tău.

Desen N. CLAUDIU

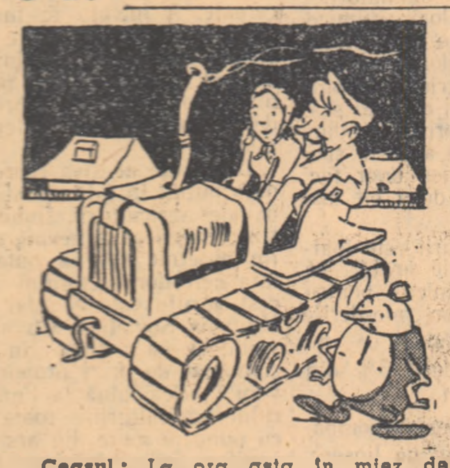
REVELIONUL LOR

Ceasul (bătînd de 12 ori): Sînt eu ceasul, nu mă mai cunoști?
Codașul: Ceasul cel rău! Tu m-ai urmărit și anul ăsta de n-am scos recolte bogate!

Ceasul: Vai de mine! Cînd văd un om în halul ăsta parcă îmi stau limbile în loc.

Ceasul: La ora asta în miez de noapte, îi merge tractorul strună... Dar la arături...

Ședințomanul (după 6 ore de discurs): Și-acum, în încheiere, tovarăși, aș mai avea să vă spun...
Ceasul: La mulți ani!

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"